

Sculpture by the Sea – Hou style

Mange tager lige turen rundt om den store skulptur med de udtryksfulde ansigter ved Egmontbroen.

Kigger man godt efter, kan man finde flere finurligheder i landskabet. Man stopper op, og man undrer sig: Hvem har været på spil? Og hvorfor?

Tekst og foto: Jette Merete Axelsen

Egmonthøjskolen har en velfungerende og foretagsom kunstlinje, som deler ud af deres oplevelser med kunst til alle os, der gider kigge efter, når vi bevæger os rundt på skolens område. Her tænker jeg ikke på de smukke værker, som er lavet af professionelle kunstnere, men på eleverne; både dem med handicap og assistenteleverne.

På en solrig januardag fandt jeg flere værker, der er placeret som udråbstegn på den store naturgrund. Nogle giver stof til eftertanke; andre får dig til at trække på smilebåndet. Ann Jeppesen, som er lærer på Egmonthøjskolen, fortæller om værkerne:

“De fleste er blevet til sidste forår, hvor vi lavede vores helt egen Sculpture by the Sea” som et pandan til den store, som fandt sted ved Tangkrogen i Århus. Vi gav eleverne frit spil, og det kom der mange sjove resultater ud af.”

Den flotte “Ikke se – ikke høre – ikke tale” skulptur øverst på siden er således lavet af en af assistenteleverne, Julie, som var dygtig til frihåndstegning. Hun fandt den gamle glasfibertank hos Nova Genbrug i Odder og forvandlede den til et spændende møde på vandreturen ad Nordstranden. Motivet er op til beskueren at fortolke.

De bemalede pæle er rammet ned i en kulørt flok med et glad budskab mellem land og hav. Går man tæt på, kan man læse det spontane udbrud: "Jeg elsker Egmont Højskolen." En af pælene er væltet og er ved at blive opslugt af sandet. Sådan går det, når kulturen prøver kræfter med naturen.

Pavillonen er ikke en del af projektet fra sidste forår, men den er dog et kunstværk i sig selv, og på pladsen, hvor den står, finder man den stedsegrønne stige lænet op af et lettere amputeret træ. Hvor mon den fører hen? Et andet træ har fået vintertøjet på – en lille, lokal hilsen til den verdensomspændende bevægelse, Knit Art, hvor strik bliver til Street Art?

På den store plæne har et par af kunstnerne været så venlige at opstille en planche, som forklarer meningen med deres kunstværk. Et stykke derfra finder man et sæde af træstammer, hvorfra man kan betragte verden.

Der findes flere små overraskelser i området, og iflg. Ann Jeppesen vil hun og kollegerne, Peder Nielsen og Anne Marie Buur, løbende sørge for, at der bliver opstillet flere. Måske en idé at afsøge området med jævne mellemrum.

Til sidst en enkel men tankevækkende og sympatisk installation, som man finder ved stien overfor Tehuset. Det er Anne Marie Buurs idé, at eleverne på højskolen skal have et sted, hvor de kan efterlade deres bekymringer og blive sat fri af dem. Skriv din bekymring på en sten, som du finder på stranden og læg den ved skiltet. Det kan da ikke skade at prøve – bare for en sikkerheds skyld.